

τοὺς μὲν τῶν ἑκατέρων πόλεων εἰς τὰς ἁνωτέρω μετοικίζοντες, τοὺς τούτων δὲ πάλιν εἰς ἑκαίνας μεταγόντες. — Theophylacti Bulgariæ arch. Historia martyrii XV martyrurum, Patr. gr. t. CXXVI, col. 189).

904 година.

№ 5.

Южна Македония.

Още прѣзъ VI и VII в. славѣнскитѣ племена драговити и сагудати бѣха заседнали въ околноститѣ на Солунъ. Тамъ тѣ живѣха и по-късно. За тѣхъ говори Йоанъ Камениатъ въ съчинението си за прѣвземането на родния му градъ Солунъ отъ арабитѣ прѣзъ 904 г. Тѣ обитавали полето между Солунъ и Беръ (Караферия) и били въ дружески врѣзки съ бѣлгаритѣ (скити), тѣхни прѣпки съсѣди (срв. за това и № 1):

„На западъ (отъ Солунъ) се простира равнище, което иде дори до едни високи и обширни планини, дѣто е разположенъ градътъ нареченъ Беръ, прочутъ по всичко, съ което може да се хвали единъ уреденъ градъ. Въ срѣдата на тая равнина се намиратъ нѣколко размѣсени села, чиито жители се наричатъ другувити и сагудати и плащатъ данѣкъ на града (Солунъ); други пѣкъ отъ тѣхъ сж поддани на бѣлгарския народъ, който е въ съсѣдство недалече отъ тѣхъ.¹⁾ Освѣнъ това, селата имъ като сж разположени въ непосредно съсѣдство едни до други, за солунчани това има немалко значение, защото тѣ се нахождатъ въ търговски врѣзки съ бѣлгаритѣ, особено пѣкъ когато живѣятъ дружески съ тѣхъ и не дигатъ оржие за диви сбивания. Тѣ правятъ размѣна на нужнитѣ имъ прѣдмети още отъ старо врѣме, толкова повече че тѣ водятъ еднакъвъ животъ и иматъ еднакви жизнени потрѣби. По между имъ царува удивително дълбокъ миръ“ (*Διήκει δὲ τὴν ἡλίου δύσιν ἀποσκοποῦν, ἕως τινῶν ἄλλων ὁρέων ὑψηλῶν καὶ μεγάλων παρατεινόμενον, ἔνθα καὶ πόλις τις Βέρεια καλου-*

¹⁾ Това се потвърдява и отъ каменнитѣ надписи отъ сжщата 904 г. за границата между ромеитѣ и бѣлгаритѣ при Солунъ, именно при с. Нарѣшъ, при с. Вардаровци, отстоящи първото на 20 километра отъ Солунъ, а второто 40 километра. Съдържанието на тия надписи е слѣдното: „Въ година 6412 отъ създанието на свѣта (отъ Христа 904), индиктъ 7, граница между ромеитѣ и бѣлгаритѣ. Въ врѣмето на Симеона, отъ Бога князь на бѣлгаритѣ, при Теодора оглу-тархана и при графа (комистъ) Дристра“ (*Ἐτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου ΣΥΒ Ἰνδικτιῶνος ζ' ἔρος Ῥωμαίων καὶ Βουλγάρων, ἐπὶ Συμεῶν ἐκ Θεοῦ ἀρχόντος Βουλγάρων, ἐπὶ Θεοδώρου ὀλγου ταρχανοῦ, ἐπὶ Δρίστρου κομίτου.* — Срв. Йор. Ивановъ, Бѣлгарски старини изъ Македония, стр. 7—9).